

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: نادر ثانی
۱۰ اپریل ۲۰۲۴

جانانان کوک:

"مهلت"ی که برای فرجام‌خواهی به آسانژ داده شده، دروغ دیگری است که برای پنهان کردن هدف واقعی، اسیر کردن بی‌پایان او، به کار گرفته می‌شود.

ایالات متحده سال‌ها فرصت داشته تا قصد خود را برای محاکمه عادلانه آسانژ روشن کند، اما از انجام این کار خودداری می‌کند. حکم اخیر دادگاه بریتانیا نمایشگر تبنانی بیشتر در مورد دادگاه نمایشی او است.

۲۶ مارچ ۲۰۲۴ (برابر با ۷ فروردین‌ماه‌حمل-۱۴۰۳)

افتضاح پایان‌ناپذیر و نفرت‌انگیز حبس جولیان آسانژ به جرم روزنامه‌نگاری ادامه دارد. و بار دیگر، تیتر خبری دروغینی به کار گرفته شده است، خبری که هم برای به وجود آوردن انفعال ما و هم برای کسب زمان بیشتر برای مؤسسات کشورهای بریتانیا و ایالات متحده برای پنهان نگهداشتن بنیانگذار ویکی‌لیکس برای همیشه از دید ما طراحی شده است.

روزنامه گاردین - که تضاد منافع گسترده و اعلام‌نشده‌ای در پوشش روند استرداد آسانز دارد - حکم امروز دادگاه عالی بریتانیا را به عنوان یک "مهلت موقت" برای آسانز عنوان کرده است. هیچ‌چیز نمی‌تواند تا این اندازه به دور از حقیقت باشد.

پنج سال است که آسانز در زندان فوق‌امنیتی بلمارش در قفس است؛ در حالی که او به هیچ وجه محکوم نشده است. پنج سال است که او به اتهاماتی مضحک تحت یک قانون صدساله و سختگیرانه به نام قانون جاسوسی، با محاکمه در ایالات متحده روبه‌رو است. آسانز شهروند ایالات متحده نیست و هیچ یک از اتهاماتی که به او زده شده است مربوط به کارهایی که او در ایالات متحده انجام داده نمی‌باشد.

پنج سال است که قوه قضائیه بریتانیا همچنان اصرار به محاکمه نمایشی او دارد؛ اصراری که هشدار می‌دهد به دیگران در مورد افشای جنایات دولتی است؛ آنچه که آسانز در انتشار جزئیات جنایات جنگ‌های بریتانیا و ایالات متحده در افغانستان و عراق انجام داد.

به همان‌گونه که نیلز ملزر، کارشناس سابق حقوقی سازمان ملل متحد، مستند کرده است، پنج سال است که قضات در لندن چشمان خود را بر شکنجه روانی مداوم آسانز بسته‌اند.

در حکم قضات کلمه "مهلت" از دلایل تجدید نظر در مورد او به کار رفته است تا این واقعیت پنهان شود که زندانی بودن آسانز در سلولی در بلمارش افتضاح قانونی بی‌پایانی است.

در واقع، حکم صادر شده شاهد دیگری مبنی بر آن است که آسانز از روند عادلانه و ابتدائی‌ترین حقوق قانونی‌اش در بیش از یک دهه محروم شده است.

در این حکم، دادگاه او را از هرگونه دلیل اساسی برای استیناف محروم می‌کند و دقیقاً به این دلیل هیچ جلسه‌ای برگزار نمی‌شود که در آن مردم اطلاعات بیشتری در مورد جنایات گوناگون بریتانیا و ایالات متحده، جنایاتی که او افشاء کرده و به خاطر آنها در زندان به سر می‌برد، به دست بیاورند. به این ترتیب او از دفاع از منافع عمومی در برابر تحویل‌دادنش به ایالات متحده محروم می‌شود. تعبیر دادگاه این است که "درخواست او برای ارائه شواهد جدید رد می‌شود".

مهمتر از آن، آسانز به طور خاص از حق درخواست تجدیدنظر به دلایل قانونی که باید حق درخواست تجدیدنظر او را تضمین کند، سلب شده است، قوانینی که باید تضمین می‌کردند که او در وهله اول هرگز در برابر محاکمه‌ای نمایشی قرار نگیرد. تحویل او به ایالات متحده به وضوح ناقض ممنوعیت معاهده استرداد بین بریتانیا و ایالات متحده در مورد تحویل فردی به دلایل سیاسی است. با این وجود، قضات در حکم خود بیان می‌کنند که انتقام‌جویی و اشنگتن از آسانز به دلیل افشای جنایات ایالات متحده ناشی از ملاحظات سیاسی نیست. همچنین گویا هیچ عامل سیاسی در تلاش سی‌ای برای ربودن و ترور او پس از دریافت پناهندگی سیاسی توسط اکوادور که دقیقاً برای محافظت از او در برابر خشم دولت ایالات متحده صورت گرفت، وجود نداشته است.

آنچه دادگاه "عطا می‌کند" در عوض، سه دلیل فنی برای تجدیدنظرطلبی است - اگرچه "اعطا شده" در این حکم به "تعویق‌شده" تبدیل شده است.

هر یک از این دلایل تجدیدنظر را می‌توان رد کرد، از جمله آن که اشنگتن "تضمین"ی به دادگاه ارائه کند، تضمینی که در عمل بی‌ارزش است. آسانز در حال پرواز به سمت ایالات متحده می‌تواند عملاً ناپدید شده و به یکی از پایگاه‌های این کشور منتقل شود.

سه دلیلی که دادگاه بر اساس آنها تحویل آسانز به ایالات متحده را معلق کرده است در زیر می‌آید:

- که آسانز از حقوق اساسی در مورد آزادی بیان محروم شود.
- که تبعیضی علیه او بر اساس ملیتش، به عنوان یک شهروند غیر امریکائی صورت نگیرد.
- که او را در معرض تهدید مجازات اعدام در سیستم جزائی ایالات متحده قرار نگیرد.

این اقدام قوه قضائیه بریتانیا برای انطباق با قصد و اشنگنن برای حبس درازمدت آسانز ادامه روندی است که طی آن ایالات متحده مکرراً اتهاماتی را که علیه آسانز مطرح می‌کند در کوتاهمدت تغییر داده تا به خلاف های قانونی خود ادامه دهد. سال‌هاست که ایالات متحده این فرصت را داشته است که قصد خود را برای ارائه یک محاکمه عادلانه آسانز روشن کند، اما از انجام آن امتناع کرده است.

مقاصد واقعی و اشنگنن از قبل آشکار است: ایالات متحده و سی‌ای‌ای در زمانی که آسانز تحت حمایت سفارت اکوادور بود، هر حرکت او را تحت جاسوسی خود قرار داده و امتیاز پناهندگی او را زیر پا گذاشته و برای ربودن و ترور او نقشه کشیدند. این خود دلیلی است که نشان می‌دهد که این پرونده باید بسته می‌شد.

اما هیچ امر عادی - یا قانونی - در مورد رسیدگی علیه آسانز وجود ندارد. این پرونده همیشه در مورد خرید زمان، برای توهین به آسانز و برای ناپدید کردن او از دید عموم بوده است. ناپدید کردنش برای در هم شکستن جایگاهی که او برای کمک به افشاگران در مورد فاش کردن جنایات دولتی تأسیس کرده بود. ناپدید کردنش برای ارسال پیامی به سایر روزنامه‌نگاران مبنی بر این که ایالات متحده می‌تواند به آنها، در صورتی که تلاش کنند و اشنگنن را به دلیل جنایاتش افساء کنند، در هر کجا که زندگی می‌کنند دسترسی پیدا کند.

و از همه بدتر، ناپدید کردن آسانز ارائه راه حلی نهائی برای از میان بردن مزاحمتی است که او برای ابرقدرت جهانی ایجاد کرده بود: به دام انداختن او در یک فرآیند بی‌پایان محاکمه و حبس که اگر اجازه داده شود به اندازه کافی طولانی شود، که به احتمال زیاد او به مرگ او منتهی خواهد شد.

قطعاً حکم امروز یک "مهلت" نیست، بلکه مرحله دیگری از یک پروسه درازمدت و تقلبی است که برای ارائه توجیهات ثابت برای نگهداشتن آسانز در پشت میله‌های زندان، و به تعویق انداختن بی‌پایان روز داوری، زمانی که آسانز آزاد می‌شود، طراحی شده است. در اینجا است که سیستم‌های قضائی بریتانیا و ایالات متحده به‌عنوان نوکران قدرت وحشیانه و برهنه موجود در معرض نمایش قرار می‌گیرند.